

كۆچ و تاراوگە

لە شیعری شاعیرانی كورد دا

"مەولانا خالید، نالی، حاجی قادر، پیرەمێرد، شیركۆ بیگەس" بە نموونە

پ. د. حەمە نووری عومەر كاكی

بەشی كوردی / كۆلیجی زمان / زانكۆی سلیمانی

hama.omer@univsul.edu.iq

پوختە

شیعری لیریکی کلاسیکی فرە بابەتە، یەکیك لەو بابەتانە، کە پێوەندی بە ژبانی شاعیرانەو بوو، کۆچکردنە لە نیشتمان و ولاتی خۆیان و ماوێهەك لە تاراوگە ژبانیان بەسەربردوو. لە نموونە شیعری هەندیک لە شاعیرانی كورددا بە تاییهتی مەولانا خالید، نالی، حاجی قادری کویی، پیرەمێرد، شیركۆ بیگەس، کە توێژینهووە کە تاییهتە بە دیاردە ی کۆچ لە ژبانی ئەو شاعیرانەدا، هەرۆهە لایەنی غوربەت و نەستەلۆژیا لە شیعەرکانیاندا وەك دیاردەیهك، لە توێژینهووە کە دا تاوتوێکراو، لەم توێژینهووەدا میتۆدی شیکاری پەسنی بۆ دەقە شیعرییەکان پێڕەوکرۆ، لە ناوهرۆکی توێژینهووە کە دا چەند ئەنجامی بەدەستھاتوون، لە کۆتاییدا بە چەند خالیک دیاری کراون.

وشە سەرەکییەکان: ئاوارەیی، کۆچ و کۆچبەری، غوربەت، نەستەلۆژیا،

نیشتمان.

پیشهکی

ئهم توێژینهوهیه تایبهته به بابته تی کۆچ و لیکۆلینهوه له تیکستی شیعری چهند شاعیریک بهنموونه، که باس له دیاردهی کۆچ و کۆچهبری دهکهن. وهک دهبنریت تا کۆتایی سهدهی نۆزدهیهه، نووسین به پهخشان دهگهمن و لاواز بوو، ئهگه لیره و لهوی شتیکی کهم له بواری زانستی میژوو و جوگرافیا و کۆمه لایهتی و زمان و ئاین و ئهدهب و پهخنه ئهدهبی و دهبرینی ههستی نهتهوایهتی له رووی سیاسییهوه نووسرابیت ئهوا بهشیر مه بهستهکانیان دهبرپوه. بهواتایهکی دی ئهکی شیر ته نیا لیریکی نه بووه، واته به ته نیا رۆلی وێهیی و وێژدانی له دهبرینی ههست و سۆز و خۆشه ویستیدا نه بووه، به لکو سهرباری ئهوه، شیر مهیدان و که نالیک بووه بۆ دهبرین و گوزارشتکردن له بابته و کایه زانستی و مهعریفیه کانی دیکهش، وهک: (ئهحمه دی خانی ۱۶۵۰- ۱۷۰۷) له داستانی مهه و زینه کهیدا گه لیک بابته تی میژوویی و کۆمه لایهتی و سیاسی به شیر تۆمار کردووه، سهرباری ئهوانهش بیرو بۆچوون و تیرامانی خۆی بۆ هه ریهک له و بابته تانه خستۆته روو.

دواتر له هه ندیك پارچه شیعری مهولانا خالیدی نه قشبهندی و نالی و سالم و کوردی و مه حوی و حاجی قادری کۆیی و پیره میرد و... هتد دا گه لیک له و بابته میژووییانه به دیده کرین، ئه مه جگه له وهی زۆر له و شاعیرانه به شیوه یهک له شیوه کان باسیان له کۆچ و به جیهیشتنی ولاتیان کردووه، ههروهها بابته تی غوربهت و ئاوارهیی و ته نانهت باری دهروونی غه ربیان و دیاردهی نه رینی و ئه و نه خۆشیه دهروونیانهی، که تووشی ئاواره و غه ربیان ده بیت، له به ره مه می شیعری شاعیرانی کلاسیکی و شاعیر و نووسه ر و رۆشنیرانی ئه م سه رده مه شدا ده بنریت. له م توێژینه وه یه دا میتۆدی شیکاری په سنی بۆ ده قه شیعریه کان پیره وکراوه، له کۆتاییدا به چهند خالیک ئه نجامی توێژینه وه که دیاریکراوه و ئه و سه رچاوانه ی سوودیان لی بینراون به پیی ریبازی لیکۆلینه وه ی زانستی ریزه بند کراون.

كۆچی چەند جارەى مەولانا خالیدی نەقشەندىی شارەزورى

(۱۷۷۶ – ۱۸۲۷زاینی)

لەو شاعیر و كەسایەتییە ناودارانەى، كە بۆ چەند جارێك و لەماوەى جیاجیادا زیدگە و ولاتەكەى بە جیهێشتوو و لە دوورەولاتی ژیانى بەسەر بردوو، مەولانا خالیدی نەقشەندى بوو.

مەولانا خالید جگە لەوەى، كە وەك شتیكى ئاسایی بۆ (پەرەپیدانی ئاستى خویندەوارىبى خۆى شوینە جیاجیاكانى كوردستان گەراو، سەرئەنجام لە شارى سنە جیگیر دەبیت و لە سالی ۱۲۱۳ ی كۆچی ۱۷۹۸ ی زاینی دەگەریتەووە بۆ سلیمانی. جارێكى دیکە لە سالی ۱۲۲۴ كۆچی، ۱۸۰۹ زاینیدا لە ریگەى ئیرانەووە روو لە هیندستان دەكات. (بەرزنجى، ۱۲، ۲۰۰۹) هەر وەك مەولانا خۆى دەلیت: بەهۆى خولیاى خویندن و فیربوون و وەرگرتنى زانستى روو لە ولاتەكانى غەزنە و كابول و هیندستان و قەندەهار دەكات، وەك لەم دیرەدا دەلیت:

پیم بلین (خالید) ئەگەر تۆ شیت نەبى و سەحرانەوهر

تۆ لە كوئى و غەزنەین و كابول، خاكى هیند و قەندەهار

(بیرەمیرد، ۱۹۷۸، ۵۰)

كەواتە مەولانا (دواى گەشتیكى دووردریژ بۆ بەدەستەینانى پلەوپایەى بەرز لە تەسەوف و ئیرشاددا بەتایبەتى ریبازى نەقشەندى و شارەزایی لە تەریقەت و ریبازەكانى دیکەى تەسەوفى قادری و سوهرەوهردى و كوبرەوى و چەشتى، لە لایەن ئوستادەكەیهووە موژدەى گەشتن بە پلەى بەرزو بالای سۆفیگەرى لە ریبازى نەقشەندیدا پیدەدریت و فەرمانى پیدەدات، كە بگەریتەووە بۆ كوردستان، جارێكى تر لە ریگەى ئیرانەووە دەگەریتەووە بۆ سلیمانی و سەرنجى هەموو لایەك بۆ لای خۆى رادەكیشیت، بە جۆرێك لە

ولآتانی دووریشەووە زانایان و گەورە پیاوان دەهاتن بۆ زیارەت و بەهرە وەرگرتن لە دیداری. کە ئەمەش بۆ خۆی دەبیتە بایسی ئێرەیی پێردن و هەلگیرسانی ئاگری حەسادەت لە دلی چەند کەسیکی هاوزمان و هاوشاری خۆیدا و کەسانی دوورزمان و فیتنەگیر دەکەونە نیوان و ئەوەندە تر ئەو ئاگری ناحەزییە خۆشە کەن، مەولاناش لەبەر کۆژاندنەووەی ئەم ئاگرە و لە پیناوی برەودانی زیاتر بە پەيامەکە ی دوا ی شەش سالی ئیرشاد لە سلیمانی رۆژی ۱۰/۲۵ / ۱۸۲۰ ی زاینی پروووە بەغدا کۆچ دەکات (بەرزنجی، ۲۰۰۹، ۱۲-۱۳) میستەر ریچ لە گەشتە کەیدا ئەو کۆچە ی مەولانای بەم شیوەیە نووسیوە:

ئەم بەیانیه شیخ خالیدی بەناوبانگ لە سلیمانی هەلھات. هەلھاتنە کە ی نەینیی و بە پەلە بوو، هیشتا نەزانراوە بەرەو کوی رۆیشتوو! چەند رۆژیک لەمەوبەر لە پلەیهکی بەرزتر لە عەبدولقادر دایاندەنا. پاشا عادی بوو لەبەر دەمیدا رادەووەستا و تووتنی دەکرده قلیانە کە یەو، کەچی ئەمڕۆ پێدەلین کافر و قسە ی زۆر لەبارە ی فیز و کافر ی و زەندیقیەووە باس دەکەن. لەبارە ی هۆی هەلھاتنی، قسە ی جۆراوجۆر دەکریت. هەندیکی دەلین: دەستی کردبوو بە ئاژاوە نانەووە لە نیوان پاشا و براکانیدا و هەندیکی تریش دەلین: دەستی کردبوو بە دانانی بناغە ی مەزەهەبیککی نوێ و دەیویست خۆی بکات بە گەورە ی دنیایی ولاتە کە. لە دوا ی یەک دوو رۆژ دەردە کەویت، کە پروووە بەغدا کۆچی کردوووە (ریچ، ۲۰۰۲، ۲۸۸) لەویش بۆ ماووە دوو سالان خەریکی تەدریس و ئیرشاد و پەرەردە کردنی موریدان دەبیت و هاوینانیش دەگەریتەووە بۆ کوێستانەکانی هەورامان. کەواتە هۆی کۆچکردنی مەولانا لە سلیمانیەووە بۆ بەغدا، هۆکاریککی کۆمەلایەتی ناو کۆمەلی کوردەواری و تارادەیهک مۆتیی ئاینی و مەملانی نیوان ریبازە سۆفیگەرییەکان بوو، کە ژیان ی ئەو زانا گەورەیان بەشیوەیهک تیکداووە، کە نەتوانیت لە سلیمانی بە ئاسوودەیی بژی و

ناچار بيبت كۆچ بكات بۆ به غدا. ههروهها له (سالى ۱۲۳۸ ي كۆچى ۱۸۲۳ ي زائيدا، شارى به غدا به جیده هيليت و كۆچ ده كات بۆ شام له شارى ديمه شق داده نيشيت، مهولانا له شام ژيانى خۆى به وانه وتنه وه و پهروه ده كردنى شاگرد و موريد و خهليفه ي به توانا و رينمايى جه ماوه ردا به سه بر دووه تا سالى ۱۲۴۲ ي كۆچى ۱۸۲۷ زائى كۆچى دوايى ده كات و لاشه پيروژه كه ي له مه راسيم يكداله كيوى قاسيون به خاك ده سپرن.) (به رزنجى، ۲۰۰۹، ۱۳)

ئهو كيوه و قه برسانه كه ش ئيستا بوون به گه ره كيك به ناوى گه ره كى (مساكن برزه) له (شام) واته له شارى (ديمه شق) ي پايته ختى سوريا. له كونداه و تا ئيشتاش سورىاييه كان به شارى ديمه شق ده لىن شام. (مساكن برزه) ماله به رزه كان، يان خانووه به رزه كان، گه ره كيكه له شارى ديمه شق، كه له وه وه به ر گونديك بووه له سه رووى ئهو شاره وه و له سالانى ۱۹۵۰ وه خراوته سه ر ديمه شق و ميژوويه كى كۆنى هه يه و سه رچاوه كان ده لىن له گه ل ميژووى ديمه شقدايه و له سه ر گرد و به رزاييه كه روو به ريكي فراوانى زياتر له ۱۰۰ هيك تارى هه يه و سه رچاوه ي ئاوى زوره و كاتى خۆى كه شارى ديمه شق ژيرئاو ده كه وي ت هه نديك له خه لكه كه ي په نا بۆ ئهو شوينه به رزانه ده بن و به دايكى ديمه شقىش ناوده بري ت، تا ئيشتاش زوربه ي زورى دانىشتوانه كه ي به ره گه ز كوردن و وشه ي به رزه به هه موو ئهو واتايانه ي بۆ ئهو شوينه به كار هاتووه له رووى زمانه وه سه ربه زمانى كورديه و چووته ناو زمانى عه ره بيه وه له عه ره بيدا كه متر به كار دي ت. هه ر له و گونده دا گه ليك گورستان و گورى نه ختينه يى و كۆنى تيدايه، كه سه رده مه كه ي ده گه ريته وه بۆ سه رده مى رومانى و ئاراميه كان. ده گوتري ت گورى ئيبراهيم خه ليل پيغه مبه ر له وي دايه و له كتبه ئاينى و سه رچاوه ميژوويه كاندا هاتووه، كه ئيبراهيم خه ليل حوكمرانى ديمه شق و ئهو ناوچه يه ي كردووه.

نالی و کۆچ و کۆتایی ژبانی له غوربهت

ئهو که رهسته شیعرییهی له دیوانی نالیدا دهیبنریت و هه موو تووژینه وه زانستی و هه وله ره خه نییه کان پشتی پیده به ستن و بوو ته سه رچاوه یه کی سه ره کی و گرنگ، ئه و چامه شیعرییه یه. که یه که م دیپری به (قوربانی تووژی ریگه تم، ئه ی بادی خووش مروور) ده ستیپیده کات، که چامه یه کی دوورودریژی ٤٣ دیپریه و شاکاریکی هونه ری و ئه ده بیی به رز و بالایه و چامه که له دووره ولاتی و غوربه تدا نووسراوه.

قوربانی تووژی ریگه تم، ئه ی بادی خووش مروور

ئه ی په یکی شاره زا به هه موو شاری شاره زوور

ئه ی لوطفه که ت خه فیی و هه وا خواه و هه مده مه!

وه ی سروه که ت به شاره تی سه رگوشه ی حوضور

ئه م چامه دوورودریژ و شاکاره ی (نالی ١٨٠٠-١٨٧٧)، زور له نووسه ر و ره خه گران نووسین و سه رنج و لیکدانه وه یان له باره یه وه نووسیوه. تائستی ناویشانی ئه م قه سیده یه، به هه له به ناوی (نامه که ی نالی بو سالم) پویشتووه، هیه به لگه و دوکو مینتیکی زانستی نه به نووسینی ئاشکراو نه به لیکدانه وه و راقه یه کی ره خه ی زانستی نییه!، که بیسه لمینت نامه یه کی راسته وخویه بو (سالم ١٨٠٥-١٨٦٩) نووسرابیت. راستیه که ی ئه مه یه، که نالی ئه و چامه یه ی له غوربه تدا بو خووی وه ک هونه ری شیعر نووسیوه، ته نیا تووژینه وه یه کی زانستی، که به وردی و به لیکدانه وه یه کی قوول و هه له ینجراوی فره سه رچاوه و کانگای ئه ده بی و فه لسه فییه وه ئه م بابه ته ی ساغ کردووه ته وه، که ئه و چامه یه نامه نییه بو که سیکی دیاریکراو. نووسه ر و تووژه ر (پووار سیوه یلی) یه له کتیه که یدا، به ناوی (کتیبی نالی) (سیوه یلی، ٢٠١٥، ٦٥-٦٨) به وردی و له ری تووژینه وه ی ئه و ده قه شیعرییه وه، به میتودی هیرمینوتیکای کراوه وه، له سه رئه م بابه ته ی

نووسیوه و هه‌رچه‌نده به پاسته‌وخۆ و به‌رسته‌یه‌کی کورت و کرمانج، ئه‌وه‌ی ده‌رنه‌برپه‌وه، به‌لام زۆر به‌روونی له‌نووسینه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وێت که‌ ئه‌ویش له‌گه‌ڵ ئه‌و رایه‌دایه، که‌ نالی ئه‌و چامه‌یه‌ی له‌ غوربه‌تدا بۆ خۆی وه‌ک هونه‌ری شاعر نووسیوه، نه‌ک بۆ سالم و دوواندنیکی خودیی نالی خۆیه‌تی و پرسیاره‌کانی بۆخۆی بووه و هه‌ر بۆخۆشی وه‌لامی داوه‌ته‌وه، (کۆششی نالی له‌م پرس و جۆیه‌دا، به‌مه‌به‌ستی وه‌ده‌سته‌هێنانی وه‌لامیکه‌ تا بتوانیت پیناسه‌ی خۆی پێ بکات، پیناسه‌ی خۆی وه‌کو مرۆیه‌کی دووره‌ ولات و ئاواره. ئه‌و له‌ رابوردوویه‌کی پیرۆز ده‌دوێت، به‌ رابردوو بردنه‌ ژێر پرسیاره‌وه، وه‌سفی "ئێستا"ی خۆی بکات) (سیوه‌یلی، ۲۰۱۵-۶۵-۶۸).

نالی له‌دوای رووخانی میرنشینی بابان (به‌ته‌واوی له‌ سالانی ۱۸۵۰- ۱۸۵۱دا) به‌رێگه‌ی موسڵ و شام و قودسه‌وه‌ چووه‌ بۆ حه‌ج له‌دوای یێک دوو ساڵ له‌ شامه‌وه‌ رووی کردۆته‌ ئه‌سته‌مبول (خه‌زنه‌دار، ب ۳، ۶۶). له‌م ماوه‌یه‌ی دوایدا هه‌ندیك زانیاری زیاتر دۆزراوه‌ته‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ وه‌ی که‌، نالی دوو جار چووه‌ بۆ حه‌جاز، جاری یه‌که‌م یه‌که‌سه‌ر له‌ سلیمانیه‌وه‌ بۆ (ئیفای حه‌ج چووه‌ته‌ حه‌جاز) ئه‌مه‌ش له‌ ده‌وره‌یه‌ری ساڵی ۱۸۴۸دا که‌ رهنگه‌ ئه‌و کاته‌ له‌ ته‌مه‌نی په‌نجا ساڵیدا بووه، جاری دووهم هه‌ر له‌ شامه‌وه‌ ده‌چیت بۆ حه‌جاز، به‌ له‌گه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ مه‌لا عه‌بدو لّالی جه‌لیزاده له‌ ساڵی (۱۲۸۸ه‌- ۱۸۷۱ز) له‌ حه‌ج چاوی به‌ نالی که‌وتوو. (حداد، ۲۰۰۰، ۱۴) هه‌رچی ماوه‌ی ژیاویه‌تی له‌ ئه‌سته‌مبول، جگه‌ له‌ زانیارییه‌کی که‌م ئه‌ویش له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا، به‌هۆی گه‌ران و توێژینه‌وه‌ی زانستی دکتۆر عبدالله حداد بۆ یه‌که‌م جار، له‌ کتێبه‌که‌یدا به‌ ناوی (نالی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستاندا) ده‌نووسیت: (سه‌رچاوه‌یه‌کی باوه‌رپێکراوی تر که‌ تیایدا باسی (نالی) کراوه، کتێبکی تورکییه‌ به‌ ناویشانی (عثمانلی موءلفلری)، ناوی دانه‌ره‌که‌ی (محهمه‌د تاهر

بورسەلی یە، تیایدا بەم چەشنە لە نالی دواوە "له گوندیکی سەر بە سلیمانی چاوی بە ژیان هەلیناوە، له سالی (١٢٩٠ هـ) دا له حەجی شەریف گەراپەووە، ئەو ماوەی لە ئەستەمبوول مایەووە، بەو پەڕی پێز و شکۆدارییەووە زانا و شاعیرانی ئەستەمبوول ڕوویان تێدەکرد. پاش بەینیک وەفاتی کرد و لە گۆرستانی (قاراجا احمد، Karaca Ahmed) تەرمەکە ی بە خاک سپێردراوە. (حداد، ٢٠٠٠، ٢٢)

هەر لە کتێبەکە ی دکتۆر عەبدوڵا حەداددا ناوی کتێبکی عەرەبی دەبات، که باس لە نالی دەکات و دەلێت: سەرچاوەیەکی عەرەبی لەم دوايانەدا دۆزراپەووە، کتێبکە بە ناوی (نزهة الفكر) یە کێکە لە بەرھەمەکانی (احمد بن محمد الخضراوي المكي الهاشمي)، ئەم زاتە هاوچەرخێ نالی بوو و لە نزیکەووە نالی ناسیووە، هەندێ تێبینی وردی دەر بارە ی نالی تۆمار کردوووە لە ژێر سەرناوی (الشيخ خضرافندي نالی الكردي) (حداد، ٢٠٠٠، ٢٣)

ئەو ی لێرەدا و بۆ بابەتی کۆچ و ئاوارەیی نالی دەستەدات، ئەو هەست و سۆزی غەریبی و نامۆییە یە که لە ناوەرۆکی تێکستە شیعرییەکاندا یە؛ بە بۆچوونی ئێمە نالی دوو پارچە شیعری هە یە، که هەردووکیانی لە ولاتی عەرەبی سعودییە نووسیووە! که لەو گەشتەیدا گواپە بۆ حەج چوووە، هەستی بە دوورە ولاتی و غوربەت کردوووە،

پارچە شیعری یە که م. ئەو شیعریە یە که بەم دێرە دەستپێدەکات:

دەروونی لیداری شەھرزوری و بەردیھێ

که فرمیسکین گەرمین ئیلا ناوی سەردیھێ

(مدرس، ١٩٧٦، ٤٠١)

مامۆستا مەلا عەبدوڵکەریمی مودەرپیس و کورە هاوکارەکانی، لە نووسینەووە و چاپکردنی دیوانی نالیدا، وایان بە چاک زانیووە، که سەرانسەری ئەو پارچە شیعەرە بە رێنووسی عەرەبی و بە سەر بۆری عەرەبییەووە بنووسنەووە!، دیارە

مەبەستىكى گىرنگيان لەو كارەدا ھەبوو، (مدرس، ۱۹۷۶، ۴۰۱)
كە لێرەدا پيوست بە دووبارە كۆردنەوھى نىيە. شيوە نووسىنەوھە كەش بەم
جۆرەيە:

درونى لدارال (شارزور) و برده كفر ميسك گرم الى او سرده

نالى ئەو پارچە شیعەرى لە ولاتی عەرەبى سعودى و لە غوربەتدا
نووسىو، سەرتاپای شیعەرە كە ئەو راستیە دەسەلمىن، كە نالى ھەست و سۆزى
دەروونى لە یاد و بىركردنەوھە دایە بۆ مأل و خانوو و داروبەردى شارەزورەكەى،
بۆ ھەموو جۆرە شوینىك، چ شوینی سروشتى وەك لادىكەيان و كانى و ئاوى
ساردى كانى بەردى و كانى لای سەرووى دى و دەشتى شارەزور، بە وەرە
بە پیت و بەرەكەتەكە یەوھە تا دەگات بە تۆزو گەرد و خاك و خۆلەكەى چ
وەك زىدگەكەى كە دى خاكوخۆلە و چ وەك ھەموو وردە خۆل و
تەپوتۆزەكەى لەم پارچە شیعەردا نالى لە ئاوارەیدا خۆى وەك نامۆیەك
دەبینیتەوھە و تووشى دەردى دوورى و نەستالۆژىاى شوین و جىگای خۆى
بوو، سۆزى خۆى بۆ گەرانەوھى بۆ ژینگەكەى دەردەپریت، واتە سۆز بۆ
رابردوو. جگە لەوھى لە دىرى نۆیەم و كۆتاییدا سۆزى بۆ بەسەركردنەوھى
خەلك و ناو بردنى كەسانىك، بەتایبەتى یاد و یادەوھەرییەكانى لەگەل كچانى
ھاتوچۆكەرى كانى بۆ ئاوهینان، یادى ماچى لیوى ئەو كچانە دەكاتەوھ، كە لە
زەمەنىكدا بەجى ھىشتوون. ئەو وینە شیعریانەى، لە ناو ئەم پارچە شیعەردا
وەك ھەست و سۆزى غەریبى نۆستالۆژیا دەریپریون، بەشیکن لەو وینە
شیعریانەى كە لە چامە دوورودرێژەكەیدا لە ژىر سەردىرى (قوربانى تۆزى
رێگەتم...) دا دووبارەى كۆردوونەتەوھ. ھەروھە بەپى شىوازی بەكارھینانى
زمانى شیعەرەكە و ئەو وشە و زاراوانەى لە پرستە شیعریەكاندا ریزی كۆردوون،

ده کریت شوین و سه رده می میژووی نووسینی ئەو شاعرانهی، که نالی له ئاواره پیدا نووسیویه تی، یان راستتر مه زهنده و خه ملاندن بۆ به دوای یه کدا هاتن و سه رده می نووسینی ئەو پارچه شاعرانه، به م شیوهیه بکریت، هه ردوو پارچه شیعره (درونی لیدار شهرزور و برده....) له گه ل (دل سیاه سنگ نه بی... ی له ولاتی عه ره بی سعودیه نووسیوه، چامه به ناوبانگه که ی (قوربانی تۆزی ریگه تم... له دوای ئەو دوو پارچه شیعره و له شام نووسیوه.

دل سیاه سنگ نه بی، مائیلی خاکی وه ته نه

خاللی له علی حه به شه ن ساکینی بوردی یه مه نه

(مدرس، ۱۹۷۶، ۵۲۴)

نالی له غوربه تدا و لهو پارچه شیعرهیدا، لۆمه و سه رزه نشتی دللی خۆی ده کات و ده لیت: دللی من ئیستا، له م ولاته دا، وه ک به رده ره شی که عبه ره ش و ره ق و بی هه سته! ئە گه ره ق و بی په حم نه بی و له سه نگی سه خت دروست نه بو بی، حه زی له زیدگه و ماوا و نیشتمانی خۆیه تی، بۆیه دللی منیش هه میشه حه زی له وه یه لای یار و له گه ل بیره وه ری ئەودا بی، یا بۆیه هه میشه حه زی له ژیا نی ئەو نیشتمانیه تیای هاتوومه ته دنیا وه. (مدرس، ۱۹۷۶، ۵۲۴) له دوا دیپری ئەو پارچه شیعره دا نالی ده لیت:

دللی نالی که ئە نیسی (قه ره داغ) ه، ئیسته یش

داغی (سه رچاوه) و (دیوانه) بی دار و ده وه نه

(مدرس، ۱۹۷۶، ۵۲۶)

هه روه ک له سه ره تای شیعره که دا و له کۆتاییشدا باس باسی دللی خۆیه تی و هه ردی دووری و نۆستالیزیای شوین و دوا په یامی نالییه و ده لیت: دللی نالی که ئیستا ش، له م ته مه نه دا و له م دووره ولاتییه دا، هه ر ئالووده و ئولفه تی به قه ره داغه وه یه و بیری له و ییه و له ناخیدا ده ژی، بۆ دیتنیکی تری سه رچاوه ی

ئاوه کانی دلی پەش هەلگه پراوه و بو داروده وه نه کانی بووه به "دیوانه" و شیت بووه، ههروهها له لایه کی دیکه شهوه بیری چه می دیوانه ده کات که ئاوه که ی له چیا ی سه گرمه وه پهیدا ده بیت و به قه ره داغدا تیده په ری ت. به کورتی ده کری ت هه موو ئه و پارچه شیعر و دیوانه ی نالی له تاراوگه نووسیویه تی، به به لگه یه کی روون و ئاشکرا دابنرین، که نالی به ته واوی دوور که وتوو ه ته وه و لادانی کردوو ه له گه لیک دابونه ریتی ئاینی و کلتووری، ئه گه ر ئه م دیارده یه و قسه کانی نالی له دیپره شیعره کانیدا ئامانج نه بووبن بو سه لماندن ی ئه و گۆرانه ی به سه ر نالیدا هاتوو ه، ده بوو له ولاتی عه ره بی سعودی و به تاییه ت له حیجاز و مه که و مه دینه، نالی وه ک زانایه کی ئاینی و مه لایه کی موسولمانی کورد، ده یان پارچه شیعر و چامه ی ئاینی بو خو شه ویستی پیغه مبه ر و شوینه پیروژه کانی وه ک: که عبه و نزرگه و ته وافگه کان بنووسییا. وه ک له و سه رده مه دا هاوته مه نانی نالی، له حه ج و ئه و شوینه پیروژانه دا هیوا و ئاواتین به مردن مه رگی خو یان خواستوو ه. به لام نالی به در یژایی ته مه نی شیعی، له سه رانسه ری دیوانه کهیدا دوو پارچه شیعی ئاینی و مونا جاتی هه یه! که به لگه یه کی حاشاهه لنه گر و سه لمینه ری ئه و بو چوونه یه، که له و چه ند یپه ی سه ره وه دا روونکرانه وه.

کۆچی حاجی قادری کۆیی و خه یائی رۆمانسی له گه رانه وه دا:

ئاسۆی بیری حاجی قادری کۆیی (۱۸۱۶- ۱۸۹۷) له و کاته دا فراوانتر بوو، که ولاتی خو ی به جیه یشت و رووی کرده ئه سه ته موو ل. به رای دکتور مارف خه زنه دار، هۆی کۆچ کردنی حاجی ئه وه بووه (بیروبا وه ره ته نویرییه کانی له گه ل چاکه و به رژه وه ندیی کار به ده ستانی مه لبه ندی خو ی پیک نه ده که وت. دیاره ئه و ده سه لاته له ئه نجامی بیرو رای ئاینی و ده رویشی و به رژه وه ندیی که سایه تی پهیدا بوو بوو، له گه ل دروشمه کانی " ئازادی و داد و یه کسان ی " دا ناکۆک بوو.

(خهزنه دار، ۳، ب ۱۶۳) ئەو چەند دیڤەری سەرەوه ئەو زانیارییه راستانەن، که له نیو تیکستە شیعرییه کاندای خراونەتە روو.

له لایه کی دیکه شهوه نۆستالیژیا یان ههستی غهریبی له شیعری حاجیدا خه یال و فهنتازیایه کی ئایندهی نیشتمانه، ویناکردنی زیڤگه ی حاجیه له شیوهیه کی نویی پیشکه وتووی پر له بیر نه ته وایه تی و پیشکه وتنخوازه کانی حاجی، سیاست و دامه زرانندی ده وله تی نه ته وه یی و به فهرمی کردنی داموده زگا کانی حوکمرانی فه رمانه وایی له ئاوه زی حاجیدا مانا و چه مکی سیاست و له واتا و چه مکی نه ته وایه تی و ده وله تداریی نوی و پرونا کیریی رۆمانسیه تدا به رجه سته ده کات. حاجی له غوربه تدا و له و تاراوگه یه ی که پۆژانه تییدا ده ژی هه میشه له به راورد کردنی ئەسته مبول وه ک شاریکی شارستانی و پیشکه وتوو و کراوه بووه به کوردستان و به تایبه ت به شاری کۆیه، حاجی قادر وه ک شاعیران و هونه رمندانی دیکه ی کورد سه ر به ریازی رۆمانتیک، ئەوانه ی رۆمانسیانه ئاور له نیشتمان ده ده نه وه و جوانیه کان ئامیته به نویخوازی و پیشکه وتن و شارستانی ده کهن بو ئاینده ی ولاته که یان، ئەم خه ونه تا پۆژی ئەمپوش له بیر و ئەندیشه ی هه موو په نابه ریکی کورددا هه یه، به تایبه تی ئەوه خه م و خولیای زۆربه ی خوینده وار و پۆشنیرانی کورده، (ئەم هه سته و ئەم دۆخه له شیعری حاجی قادردا به زۆری ده بینریت. حاجی بو خوی وشه ی نۆستالیژیا به وشه ی (ده ردی دووری) ناوده بات و له وه ش گه یشتوو که ئەم ده رده جگه له سه بووری و دلدا نه وه شتیکی دیکه ی لی به رهه م نایه ت، حاجی نووسیویه تی) (سیوه یلی، ۱۷۶، ۲۰۱۶)

به سه د قه ید و چه واشی ده ردی دووری

به یانی نا کړی غه یره ز سه بووری

(سیوه یلی، ۱۷۶، ۲۰۱۶)

بۆیە حاجی قادر لە غوربەتدا هەمیشە، چ بە بیرکردنەوهی چ بە خەون و خەیاڵ، لە گەرانەوهدا یە بۆ هەموو بوونەکانی پێشووی (حاجی قادر لە گەرانەوهیدا بۆ رابردوو هەمیشە شوین، چ شوینی سروشتی، چ شوینی کۆمەڵایەتی و چ شوینە کولتورییەکان و شوینی خودی و تاییەت. بەسەردەکاتەوه و ناوی کەسان و ئەو جیگایانە دەهێنیت، کە بۆ ئەو پرکەرەوهی ئەو بۆشاییانەن کە لە ژیاانی غەریبیدا تێیکەوتوو. لەناو ئەو شتانەشدا شوین گرنگییەکی تاییەتی خۆی هەیه و چێژێکی تاییەت دەداتە حاجی و عیزەتی نەفس و لە خۆرازییوون و متمانە بە خۆبوونی بەهێز دەکەن) (سیوہیلی، ۲۰۱۶، ۱۷۷)

ئەم بیرانە لەلای رۆشنبیران و شاعیرانی وەك حاجی قادر لە نووسین و تێکستە شیعرییەکاندا دەبینرێن.

پیرەمێردی نەمر، كۆچ و گەرانەوه بۆ نیشتمان

تۆفیق كورپی مەحموود ئاغای كورپی هەمزە ئاغای مەسەرف ناسراو بە (پیرەمێرد ۱۸۶۷ - ۱۹۵۰) لە سالی ۱۸۹۸دا شیخ مستەفای نەقیب و شیخ سەعیدی حەفید پوودەكەنە ئەستەمبوول و دەبن بە میوانی سولتان عەبدولحەمید، تۆفیق لەگەڵیان دەبێ وەك كارگێر و یاوهری شیخ مستەفای نەقیب. ئەوكاتە تۆفیق (واتە پیرەمێرد) لە تەمەنی (۳۱) سالییدا بوو. لەو گەشتەدا خەلكی دیکەش بەشدارییان كردبوو زۆربەیی ئەوانە مورید و دەرویشی شیخ سەعیدی حەفید بوون. (خەزەندەر، ب، ۵، ۱۰۴) دواى ماوهی سالیك لەژیاانی ئەستەمبوول، هەر لەگەڵ ئەواندا و هەندیک خەلكی دیکە پوودەكاتە حیجاز، هەموو ئەوانەیی لەگەڵ حاجی تۆفیق (پیرەمێرد)دا بوون، دەگەرینەوه بۆ سلیمانی، بەلام پیرەمێرد دەگەرینەوه بۆ ئەستەمبوول و لەوێ دەمینیتەوه و

دهيكات به مهلبه ندى ژيانى نوڤى خوى، له و ماوهيه دا له لايه ن پاشاى عوسمانيه وه پله ي (به گ)ى دراوه تى. سولتان عه بدولحه ميد نامه يه كى له لايه ن نه سره دين شاوه بوڊيت، توفيق ئه و نامه يه بو سولتان ده خوڤنيتته وه و له سه ر داواى سولتان عه بدولحه ميد، توفيق وه لام نامه كه به فارسى ده داته وه، له به ر ئه و توانايه ي له زمان و ئه ده بياتدا، له سالى ۱۸۹۹ دا فه رمانى شاهانه ي بو درده چيت و ده بيت به ئه ندامى مه جليسى عالى ئه سته مبول. هه ر له و ماوه يه دا به هوى عيزه ت پاشاوه له (مه كته بى حقوق) ده خوڤنيت تا سالى ۱۹۰۸ له ئه سته مبول خوى به كارى پاريزه رى و نووسين له گوڤار و رۆژنامه دا خه ريك ده كات. به شدارى ده كات له پيڤكه پتاني كۆمه له يه كى كورديدا، به سه رۆكايه تى شيخ عبدالقادر و شيخ عبدالله و پيره ميڤر ده كيك ده بيت له و ده (۱۰) ئه ندامه بنه رپه تيانه ي كۆمه له كه و رۆژنامه يه كى كوردى بلاوده كه نه وه به ناوى (كورد) توفيق ده بيت به خاوه ن ئيمتيازى ئه و رۆژنامه يه. هه روه ها له هه نديك رۆژنامه ي ديكه دا كارى كردوه و نووسين و شيعرى بلاو كردوه ته وه.

له سالى ۱۹۰۹ وه، له كۆمه لتيك له شار و ئاوه دانى، قايمقام بووه (له وانه جو له ميڤرگ و قه ره موسل، بالاوه، به يتولشه باب، گوموش كوى، جزيره ي هه كه بلى ئه ته، هه روه ها له سالى ۱۹۱۸ كراوه به موته سه رپفى (پاريزگارى) شارى ئه ماسيه، له زۆربه ي ئه و شارانه له ناوچه كوردستانيه كانى سه ر به ده وله تى عوسمانى نه بووه، به تايبه تى ئه ماسيه، ئه و شاره ي شه ش سال (۱۹۱۸ - ۱۹۲۳) تييدا ماوه ته وه.. (خه زنه دار، ب، ۵، ۱۰۵)

ئه وه ي ليره دا پيويسته باسى ليوه بكريت، ئه وه يه توفيق به گ هه رچه نده له ولا ت و زيڊگه ي خوى دوور كه وتوو ته وه و له زۆربه ي ئه و شارانه ي له ولا تى عوسمانى ژياوه، وه ك ئاواره و كوچه ريك نه ژياوه! بگره نه ك هه ر به ته نيا وه ك هاوو لا تيه كى ئه وى، به لكو مافى خوڤندن و پله و پايه ي ده سه لا تداريشى

هه‌بووه، هه‌ر له سه‌ره‌تای ده‌ستپێكردنی گه‌شته‌كه‌یدا بۆ ئه‌سته‌مبول له‌گه‌ڵ چه‌ند كه‌سیكى ده‌وله‌مەند و خاوه‌ن ناو و ناوبانگدا بووه. به‌گه‌یشتی به‌و شار و پایته‌خته‌ شارستانییه‌ی ئه‌وسای ده‌وله‌تی عوسمانی، له‌ ترۆپك و لووتكه‌ی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ت نزیك بووه‌ته‌وه. كه‌واته‌ ده‌بی‌ت ئه‌و راستیه‌ی بو‌تری‌ت، كه‌ فاكته‌ری كۆچه‌كه‌ی، یان راستر بو‌تری‌ت گواستنه‌وه‌ی شوینی ژیا‌نی به‌هۆی ئاره‌زوو و هه‌زی بۆ زانست و زانیاری و په‌خسانی هه‌لومه‌رج و بارودۆخچیک‌ی له‌بار و گونجاوی بۆژیان و خۆشگوزهرانی بۆ پێكکه‌وتوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ بریاری داوه‌ له‌وئ ب‌م‌ین‌یته‌وه، هه‌ر له‌وئ ژنیکی تورك‌ی ه‌یناوه.

له‌ دوا‌ی دابه‌شکردنی میراتی ده‌وله‌تی عوسمانی له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌ ئه‌م‌پ‌ریالیست و کۆلۆنیالیسته‌ گه‌وره‌کانی ئه‌وروپا و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی تورك له‌لایه‌ن مسته‌فا که‌ماله‌وه، مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ هه‌موو کوردستانی سه‌ر به‌ عوسمانی کۆن له‌ سالانی ۱۹۲۳- ۱۹۲۴ بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی حاجی توفیق بکه‌ویته‌ ب‌یرکردنه‌وه‌ له‌ چاره‌نووسی خۆی له‌ناو ئه‌م هه‌موو گ‌یژاوی ئاژاوه‌ و تیکچونی شیرازه‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی له‌و ناوچه‌یه، ده‌بوو حاجی توفیق هه‌لو‌یستیکی هه‌بی‌ت و یه‌کیک له‌م ئه‌گه‌رانه‌ هه‌لب‌ی‌تری‌ت؛ یان ده‌بی‌ت پ‌ریاریدات له‌و وڵاته‌ ب‌م‌ین‌یته‌وه‌ تا کۆتایی ژیا‌نی، یان ده‌بوو بگه‌رپ‌یته‌وه‌ بۆ وڵاتی خۆی. ئه‌گه‌ر بریاری یه‌که‌می بدایه، واته‌ له‌وئ ب‌م‌ین‌یته‌وه، ده‌بوو یان ب‌ج‌یته‌ ریزی خه‌لکان و پ‌یک‌خراوانی کوردی شو‌پ‌شگ‌ی‌ر و بی‌ت به‌ یه‌کیک له‌ چه‌کدارانی باکور؛ یان ده‌بوو بیروباوه‌ر و ئیدیۆلۆجیه‌تی خۆی بگ‌ور‌ی‌ت و بی‌ی به‌جل‌خواریکی تۆرانی تورکچی دوژمنی کورد. هه‌روه‌ک دکتۆر م‌ارف خه‌زنه‌دار ده‌لی‌ت: مه‌رجی پ‌یویست له‌ حاجی توفیقدا نه‌بوو بتوانی‌ت بریاریک له‌سه‌ر ئه‌م دوو هه‌لو‌یسته‌ پ‌یچه‌وانه‌ی یه‌کت‌ریه‌دا بدا. چونکه‌ سروشتی خه‌باتی پ‌یره‌م‌ی‌رد ئاشتیانه‌ بوو، له‌ شو‌پ‌ش و چه‌ک و سیلاح ده‌ترسا، له‌به‌رئه‌وه‌ نه‌یده‌توانی

بچیتته پیزی شوپشگپرانه وه. ههرچی لایه که ی دیکه شه بیی به دوژمنی کورد و تۆرانچیتتی بکا، ئەمەیان له گەڵ دروستبوونی سایکۆلۆجی و گیانی ناسیۆنالی حاجی تۆفیک ریڤک نه ده کهوت. چونکه له سه ر بنج و بنه وانی کوردایه تی فرچکی گرتبوو. له بهر ئەوه بریاری دا بگه ریته وه نیشتمان، له نیوه ی دووه می سالی ۱۹۲۴ مآل و مندالی به جیهیشت و به ریگه ی ئورفه و حه له ب و مووصل گه رایه وه به غدا. ماوه یێک له وی مایه وه و له سه ره تای سالی ۱۹۲۵ گه یشته وه سلیمانی. (خه زنه دار، ب ۵، ۱۰۵-۱۰۶)، له گەڵ ریژدا بو ئەو رایه ی دکتۆر مارف خه زنه دار، پیره میرد به هیچ شیوه یه ک نه یده توانی له دوای ئەو گۆرپانکاریه ی به سه ر ده ولته تی عوسمانیدا هات، له و ولاته بمینیتته وه، چونکه ده یزانی ژیا نی به ته وای له مه ترسیدا ده بوو، هه ر بۆیه ژن و مناله کانی به جیهیشت و ته نانه ت وه ک ئەو چه ند که سه ناودارانه شی نه کرد، له به غدا بمینیتته وه و وه ک ئەوان پله و پایه ی عه سه کهری و شارستانی به ده ست به یینیت، هه رچه نده له و سه رده مه دا، له وان به توانا تر و چالاکتر و ناسراوتر بووه.

حاجی تۆفیک هه ر له ویستگه ی شه مه نده فه ره که وه، که پرووه و ولات و سلیمانیه که ی ملی ده نا، خه یال و بیرکردنه وه له نیشتمان و مه له بندی باو و باپیرانی و هه موو دیمه نه کانی رابوردووی ده هاته وه پیش چاوی و به ده م ریوه به تامه زرۆ و تاسه ی کوردستانه وه ئەم شیعه به رزی نووسی:

ئه وا پرووم کرده تو، ئە ی دایکی موشفق بیست و پینج ساله

له غوربه تدا، به یادی تو ئە ژیم خوا شاهیدی حاله

به یانی دا، نه سیم لای تۆوه هات، بۆنی وه ته ن پیوه

ئه وا نووسرایه وه پیرانه سه ر عومرم له سه ر نوپوه

ئه لێن: نه فحه ی ژیا نی پیوه یه، بادی به هار وایه

به سه روه ی با ی وه ته ن ماوم به هار و با ی له لام «با» یه

جوولایه وه، وا کهوته پڕی، باوهر به خۆم ناکهم
خه وه یاخود خه یال، یا راسته ئەم حالی فه ره حناکهم
هه وای تهختی سلیمانی هه یه، بادی ترین، با بی
بی، له زورا بی فیحا بی، له شهابی، له با بلا
به چاوما بی ئەگەر تۆزیک له تۆزی بای سلیمانی
که نووری تووره تووریک ناهیتی سوورمه ی سلیمانی
که با بۆنی گولیکێ «کانی با» بینتی له لام وایه
ته لای که یخوسره وی وه ک گهنجی باداوهر هه مووی بایه
گزنگی خۆر ئەداته به فره که ی شاخی (عمرگدروون)
بریقە ی خۆشتره لای من له دوهر و گه وه هری قاروون
به ئاواتی ئەخوازن خه لک ته عامی مائده ی عیسا
هه مووی هه لئا گه زۆیه ک ناهیتی دهستم که وی ئیسا
شه مال دینیتته گویم دهنگی منالانی قوتابخانه
نه شیدی میلییان لاهووتیه قووتی دل و گیانه
هیوام پینانه ئەم دهسته کورانه مه شخه لی هه لکه ن
له تاریکی نه زانیندا به زانستی وه ته ن ده رکهن

(هاوار، ۲۰۰۷، ۶۷-۶۸)

گه رانه وه ی حاجی توفیق هه روا پریریکی سه رزاری و کوتوپر نه بوو،
به لکو له دوای بیرکردنه وه و تیرامان و شرۆفه کردنی بارودۆخی ئەوسای ولاتی
غوربه ت و کوردستان له لایه ک و له لایه کی دیکه شه وه ئەو سه رمایه و گه نجینه
مه عریفیه ی له تورکیا به دهستی هینابوو، له کۆکردنه وه ی زانیاری و ئەزموونی
پیشکه وتووی کارکردن له بواری نووسین و کاری چاپ و چاپمه نی و
بلاوکردنه وه ی رۆژنامه و کتیب و... تاد. به کورتی پیره میرد به کاملی و به

پرۆسه يه كى گه لاله كراوى مه عريفى و پرۆشنگه ريبه وه گه پرايه وه بۆ سليمانى
پايتەختى پرۆشنبيرى.

كۆچى شيركو بيكهس؛ گه شتى شيعرى نوپى كوردى

هه رچه نده سه رتا، كه وشه ي كوچ ده بيسيت، گوئ بۆ به سه رهاتى
كوچ كردنى كه سيك ده گريت، چه مك و مانايه كى نه گه تيف له ئەندیشه دا
خۆى ده نوينيت، به تايه تى ئەگه ر نه گوتريت هه مووى، ئەوا زۆربه ي زۆرى
كوچ كردنه كان له ژيانامه ي كورداندا لايه نى نه گه تيف و ره شينى و ره وتى
ژيانى كوچ بهر به ره وه له ديرو نوشوستى بووه! به لام بۆ شاعيريكى گه وره ي ئەم
سه رده مه ي كورد، (شيركو بيكهس ۱۹۴۰-۲۰۱۳) ده كريت به گه شتنامه و
كرانه وه ي ده روازه يه كى به خته وه رى له ژيانى شاعيردا و له گه شه ي شيعرى
كورديدا دابنريت.

شيركو بيكهس دواى ئەوه ي ماويه ك له سه ره تاي سالانى هه شتاكانه وه،
له ناو شوڤشى نويدا، به شدارى كردوو وه وه ك شاعيريكى چالاك و كاريگه ر و
نووسه رى وتارى سياسى و كۆمه لايه تى و پرۆشنبيرى و ئەده بى له گوڤار و
بلاو كراوه كانى شاخ و له راديو دهنگى گه لى كوردستاندا كاري كردوو. له
(كۆتايى سالى ۱۹۸۶ دا له سه ر پيشنيزى هاوڤرئ و ناسياوه كانى، وه ك كاك
عومه ر عه بدولا و مام جه لال و نه وشيروان مسته فا، كه ئە وه كه سايه تيانه
به لايانه وه وا باش بووه، كه شيركو بيكهس بچيته ده ره وه بۆ ئەوروپا، له ريگاي
ئيرانه وه به فرۆكه ده گاته شام (ديمه شق) و دواى چه ند مانگيك، به هۆى هه ولى
نوينه رى (ى.ن.ك) (ئه حمه د ده رويش) وه وه و به هاوكارى ريكخراو و ئەندام
په رله مانپكى حيزبى سه وزه وه فيزه ي ئيتالياى بۆ وه رده گرن، هه ر به فرۆكه
ده گاته ئيتاليا و له فرگه ي نيوده وه لته ي رۆما ئەنيشيته وه) (بيكهس، ۲۰۰۵، ۳۶۰ /
۳۶۶/۳۳۴).

جگه له کهسه ناودار و زۆر به ناوبانگه کانی جیهان، چ که سیکی دیکه ههیه به تایبەت له نه ته وهیه کی شاخاوی په راویز خراوی وهك نه ته وهی کورد بیت و پیش کۆچی خۆی و ده رچوون له ولاته کهی ناو و ناوبانگ و به رهه مه شیعریه کانی به دنیای دهره وه دا بلاوبیته وه؟ و بکریت به چند زمانیکی نه وروپایی؟ نه وه ته نیا شیعری کوردی شیرکو بیکه سه پیش خۆی ده گاته دهستی چند کوردیکی به توانای زمانان له ئیتالیا و به هاوکاری دۆسته ئیتالیه کانیان وه ریانگیرابوو بۆ زمانی ئیتالی.

ههر له فلۆره نسا ئیتالیا وه گه شتی شیعر و گه شتی شاعیریکی کورد ده سته پیده کات و شیعری کوردی به دنیای ئه ده بی نه وروپایی ده ناسینیت. ئیدی دهره وهی به خته وهری و خوشگوزه رانی به ره ورووی ژیا نی شیرکو بیکه س، وهك تاکیکی کورد، به هۆی شیعره کانی و ئاستی زمان و ئه ده بی کوردی و بارودۆخی نه ته وهی کورده وه ده کریته وه و پۆژبه پۆژ ئاسۆی ژیا ن شاعیر و گوروتینیکی نویی ده دایه وه به جه سته ی شاعیر و به ره مه می ئه ده بی و شیعری کوردی ده گه شانده وه.

کۆری شیعر خویندنه وه و پشتگیری له مه سه له ی ره وای کورد

یه که م کۆری شیعر خویندنه وه له شاری فلۆره نسا بووه، بۆ یه که م جار بوو له فلۆره نسا و ئیتالیا دا کۆری له م جوړه بۆ شاعیریکی کورد، به ستریت شیرکو بیکه س ده لیت: (ئیمه چوارکه س بووین "گابریل" و شاعیریکی ئیتالی باریکه له ی سهر رووتا وه که به مه زنده ههر له سییه کانی ته مه ندا ئه بوو. کاک "ئه حمه د ده رویش" و من. ئه و هونه رمه ندانه ی له فلۆره نسا ئه ژیا ن ئاماده بوون. ههروه ها به شیکی له به رچاوی ئه و عه ره به عیراقیانه ی له وئ ده ژیا ن. بیرمه هونه رمه ند کاک "عه تا قه زاز" به کامیراه کی قیدی ووه هاتوچۆی ئه کرد و چاوی

هەر به کامیراکه وه بوو. ئەو شریتی فیدیۆیەم تا ئیستاش ماوه له سویدە. بەشیکی زۆری ئەم ئیوارە کۆرە بۆ ئیتالییەکان بوو، بەتایبەتی ئەندامانی حیزبی سەوز و چەپەکان. یەكەم قسە کەر "گابریل" بوو و تەکە ی نزیكە ی بیست دەقیقە یەکی خایاند و بەگەرمی بەخێرھاتنی منی کرد. ئینجا ھاتە سەرئەوہی کە گەلی کوردستان گەلیکی دێرینە و بەلام بەردەوام لەلایەن ئەو دەولەتانەوہ چەوسپنراوہ تەوہ، کە کوردستانیان بەسەردا دابەشکراوہ، گابریل پشتگیری خۆی و حیزبەکە ی بۆ مەسەلە ی پەوای کورد دەربری. باسی جارنامە ی مافی مروۆفی کرد.

بۆ پۆژی دوایی چەند پۆژنامە یەکی فلۆرەنسا ھەوآلی کۆرەکیان بۆلاوکردبۆوہ. پۆژنامە یەکیان دووسی پارچە ی لە شیعەرەکان وەك نمونە بۆلاوکردبۆوہ، یەکیکی تریان وتاریکی لە سەر کیشە ی کورد لە عێراقدا (نووسیوو) (بیکەس، ۲۰۰۵، ۳۷۰-۳۷۷)

بۆچی خەلاتی (تۆخۆلسکی) بە شیرکۆ بیکەس بە خشر؟

پیش ئەوہی باسی وەرگرتنی خەلاتە کە بکریت، پێویستە زانیارییەکی کورت لەسەر نووسەری گەورە ی ئەلمان تۆخۆلسکی و خەلاتە کە ی بخریتە روو. نووسەری ئەلمانی "کورت تۆخۆلسکی" (۱۸۹۰- ۱۹۳۵ Kurt Tucholsky) یەکیکە لە ناودارترین پۆژنامە نووس و نووسەر و پەرخەگر و شاعیری لیریک و تەنز نووس، ئەلمانیکە ی بە ئایین جوو بوو، جگە لەوہی بە ناوی خۆیەوہ بەرھەمە کانی دەنووسی، لە سەردەمی پۆژیمی ھیتلەری نازیدا بە چەند ناویکی خوازاوہوہ، وەکو Kasper Hauser, Peter Panter و چەند ناویکی دیکەوہ نووسینە کانی بۆلاوہ کردەوہ، چونکە بیروباوہری مروۆستی و دژەشەر و جەنگی ھەبوو، ھەمیشە بەرامبەر بیرە سەربازی و کردە عەسکەرتارییەکان دەوہ ستایەوہ.

(سالی ۱۹۳۱ نووسیویەتی: "مرۆف هەرگیز هەولێ نەداوێ بەجدی دژایەتی جەنگ بکات، هەتا ئیستاش دەرگای هەموو قوتابخانە و کەنێسە و مزگەوتەکان، سینەما و میدیاکانی لە بەردەم پرۆپاگانیدی جەنگدا دانەخستوو، پەرورده کردنی مرۆف لە کەشوهه‌وای شەر و جەنگدا مەترسیدارترە لە خودی جەنگ) (مەنمی، Xendan.org) تۆخۆلسکی لە ئەلمانیا دەرپاز دەبیت و لە سوید لە شاری یۆتۆبۆری دەژی و دواى ماوه‌یه‌ك نەخۆش دەکەوێت، واز لە نووسین دەهێنیت ماوه‌یه‌ك لە نەخۆشخانە دەبیت و دواتر دەبیه‌نەوێ بۆ شوقەکەى خۆی، چاره‌سەری وەرده‌گریت، شه‌ویک لەبەرئەوه‌ی به‌هۆی نەخۆشییه‌که‌یه‌وه‌ باری دەرروونی تیکده‌چیت و حەبیك زیاتر دەخوات لەوه‌ی که‌ بۆی دیاریکراوه‌، دواى دوو رۆژ دەبیه‌نەوێ بۆ نەخۆشخانە و پاش هەفته‌یه‌ك لە نەخۆشخانە کۆچی دواىی دەکات، هەندیک هەوالی نادروست و ناپراست بۆلاوده‌بیتەوه‌، که‌ خۆی کوشتوو، بەلام وانه‌بووه‌.

لە سالی (۱۹۸۵) هوه‌ لە سوید خەلاتی تۆخۆلسکی دەبەخشریت بەو نووسەر و شاعیر و هونەرمندانەى، که‌ لە ولاتی خۆیان دژی جەنگ و ستمی داگیرکاری خەباتیان کردوو و لە دەست پرژیمە زۆردارەکاندا هەڵهاتوون و ئاواره‌ دەبن و لە تاراوگە دەژین. بەو هۆیه‌وه‌ که‌ شیرکۆ بیکەس ته‌واوی ئەو مەرجانەى تیندا بووه‌ و شاعیریکی ناودار بووه‌، ئەو خەلاتەى پیندەبەخشریت.

شیعری (جودایی) و بەرنامەى خویندنی ولاتە یه‌کگرتووکانی ئەمەریکا

شیرکۆ بیکەس لەبارەى خویندنی پارچە شیعریکیه‌وه‌ لە بەرنامەى خویندنی ولاتە یه‌کگرتووکانی ئەمەریکاوه‌ دەنووسیت (هەر لە سالی ۱۹۸۸ دا بوو، شیعری جودایی-م که‌وته‌ ناو بەرنامەى خویندنی ولاتە یه‌کگرتووکانی ئەمەریکا و کەنه‌داوه‌، لە ئەنته‌لوگیای ئەو بەرنامەیه‌دا لاپەرەیه‌کیان بۆ

و هيچيان ناناسى. يەكئىك نىيە سلاوى لى بىكەيت و يان سلاوت لى بىكات! ئا
لەو ساتە وەختانەدا وام ھەست ئەكرد. من بزىبووم و رىيواريكى وىلم و
ئامانجىك نىيە پرووى تى بىكەم.) (بىكەس، ۲۰۰۵، ۴۱۴)

سەرەتاي ئەم ژيانى غوربەت و تاراوگەيە وەك بەنجى پيش نەشتەرگەرى
وايە خەويكى خوشە بى ئەوئى ھەست بە ئازارەكانى پرۆسەي سەرھەلگرتن و
كۆچەكەت بىكەيت! سەيرە بۆ ھەندىك كەس تا كۆتايى ژيانىان لە دوورەولآتيدا
بژين، ھەر بەلايانەوئە خەونىكى خوش و پر تاموچىژە!. ھەردەم بادەي خوشى
دەنۆشن و مەستى و خەيال بەريان نادات. ھەرچى كەسانىكى دىكەش ھەن
وەك شىركۆ بىكەس، ھەموو دىمەنىكى ئەو ژيانە و جەستەي لە خەيالدا
كۆدەكاتەوئە، تووشى ھەموو جۆرەكانى نامۆيى و دەرەدەدوورى دەبىت،
لەلايەك نەستەلۆژيائى شوين و جوگرافيا لەلايەك دوورى لە كەس و ديار و
ناديار... (من ھەر خەيالەم ھەيە و بەلام خەيال جەستە نىيە. غوربەت؛
دووركەوتنەوئەي جەستەيە لەو شوين و كەسانەي تو خوشت ئەوين و بەلام
نايانگەيتى "چل و ھەوت" سالى بوو ھەموو پۆژى، ھەموو سەعاتى، ھەموو
دەقەيەك، خاك و خۆلىكىم بۆن ئەكرد، كە لە ھىچ شوينىكى تى ئەم دنيايەدا
بۆنى ناكەم... ھەموو پۆژى سلاوم لە ھەزار درەختى خوشەويست ئەكرد و
ئەوانيش سلاويان ئەكرد، بەلام ئىستە درەختىك نىيە بمناسىت. غەربىي ونبوونە
و ھىچى تر، من وەك شاعىرىك تەماشائى غەربىي ئەكەم، نەك وەك باسكارى
بە مەنتىقى عەقلى. من ھەستم بىر ئەكاتەوئە و رائەمىنى و بربار ئەدات بەر لە
عەقلم!) (بىكەس، ۲۰۰۵، ۴۷۵)

با بزائين شىركۆ بىكەس چۆن باسى چەمكى نىشتيمان دەكات لەلاي ئەو
نەوانەي لە تاراوگە لەدايك دەبن و گەورە دەبن، (نىشتيمان واتە ئەو شوينەي كە
مندالىت و بىرەوئەريت و خوشەويستەكانت نەخشەي بۆ ئەكىشن ئەگەر ئەوانە

نەبوون. نیشتیمان ئەبێتە تارماییەك و هیچی تر، ئەو مندالەهی لە هەندەران لە دایك دەبێ و گەورەدەبێت لەگەڵ كلتووری تردا تیکەڵ ئەبێت هەرگیز ئەو شەوق و سۆز و حەز و بێرکردنەیی بۆ نیشتیمانی دایك و باوك و باپیرانی نابێت (بێكەس، ۲۰۰۵، ۶۵۰) هەر لەسەر غۆربەت دەلیت: (ئەم غۆربەتە بەدریژایی وەخت لەگەڵتا ئەبێت و وەك سیبەرەكەت بەردەوام لە تەكتایە. هەتا لە تەمەنیکی هەلکشواتریشدا ئەم داپرانە پووبدات، بێرکردنەوێكە، یان سۆزی گەرانەوێكە بۆ رابردوو چرتر ئەبێتەوێكە). (بێكەس، ۲۰۰۵، ۶۵۱) بەو شیوەیە گێرپانەوێكە و تۆمارکردنی ژیاننامە و بیوگرافیای شیركۆ بێكەسی شاعیر لە تاراوگە و ولاتانی ئەوروپا بوو بە میژووویەکی دیاری خودی شاعیر خۆی و هاوكات بەشیکی گزنگ و پرشنگداریشە لە ئەدەبی كوردی و شیعری هاوچەرخی كوردی لە تاراوگە.

ئەنجام

۱. زۆر لە شاعیرانی كورد بە شیوەیەك لە شیوەكان باسیان لە كۆچ و بەجیهیشتنی ولاتیان كردووه، لە هەندێك پارچە شیعری مەولانا خالیدی نەقشەندی و نالی و سالم و كوردی و مەحوی و حاجی قادری كۆبی و پیرەمیژد و... هتد دا ئەو بابەتە میژووویانە بەدیده كریڤن.

۲. یەكەم كۆچی مەولانا بۆ بەدەستەینانی پلەوپایەیی بەرز لە تەسەوف و ئیرشاددا بەتایبەتی ریبازی نەقشەندی و شارەزایی لە تەریقەت و ریبازەكانی دیکەیی تەسەوفی قادری و سۆهرەووردی و كۆبرەوی و چەشتی بووه.

۳. ناوونابانگی مەولانا خالید لەپاش گەرانەوێكە، جۆریك لە ولاتانی دووریشەوێكە زانایان و گەورە پیاوان دەهاتن بۆ زیارەت و بەهەرەوەرگرتن لە دیداری. كە ئەمەش بۆ خۆی دەبێتە باسی ئیرەیی پێردن و هەلگیرسانی ئاگری حەسادەت و كەسانی دووزمان و فیتنەگێڕ دەكەونە نیوان ئەو و شیخانێ سەر بە سۆفینیزی قادری. ئەوێكە تر ئەو ئاگری ناحەزیی خۆشەكەن، مەولاناش لەبەر كۆژاندنەوێكە ئەم

ئاگرە و لە پیناوی برەودانی زیاتر بە پەيامەكەى دواى شەش سأل ئیرشاد لە سلیمانی
رۆژی ۲۵ / ۱۰ / ۱۸۲۰ ی زاینی پروووە بەغدا كۆچ دەكات.

۴. ئەو پارچە شیعراى نالی، لە ولاتی عەرەبى سعودى و لە غوربەتدا
نووسىویە، سەرتاپای شیعەرەكە ئەو راستیە دەسەلمینن، كە نالی هەست و سۆزى
دەروونى لە یاد و بیركردنەوهدا بوو بۆ مأل و خانوو و داروبەردى شارەزورەكەى، بۆ
هەموو جۆرە شوینیک، نالی لە ئاوارەیدا خۆى وەك نامۆیەك دەبینیتەوه و تووشى
دەردى دوورى و نەستالوژىای شوین و جیگای خۆى بوو، سۆزى خۆى بۆ
گەرانەوهى بۆ ژینگەكەى دەردەپریت.

۵. ئاسۆى بیری حاجی قادری كۆبى لەو كاتەدا فراوانتر بوو، كە ولاتی خۆى
بە جیھیش و پرووى كرده ئەستەموول. هۆى كۆچكردنى حاجى ئەوه بوو،
بیروباوهرە تەنویرییەكانى لە گەل چاكە و بەرژەوهندیی كاربەدەستانی مەلبەندى خۆى
رێك نەدەكەوت.

۶. حاجى قادر لە غوربەتدا، چ بە بیركردنەوهى چ بە خەون و خەيال، لە
گەرانەوهدا بە هەموو بوونەكانى پيشووى، (حاجى قادر لە گەرانەوهیدا بۆ رابردوو
هەمیشە شوینى خودى و تايبەت، بەسەردەكاتەوه و ناوى كەسان و ئەو جیگایانە
دەهینیت، كە بۆ ئەو پرکەرەوهى ئەو بۆشایانەن كە لە ژيانى غەریبیدا تى كەوتوو).
۷. پیرەمێرد، هەرچەندە لە ولات و زیدگەى خۆى دووركەوتوو تەوه و
لەزۆربەى ئەو شارانەى لە ولاتی عوسمانى ژیاوه، وەك ئاواره و كۆچبەرێك نەژیاوه!
بگرە نەك هەر بەتەنیا وەك هاوولاتیەكى ئەوى، بەلكو مافی خۆیندن و پلەوپایەى
دەسەلتاداریشى هەبوو و لە ترۆپك و لووتكەى دەسەلتانى دەولەت نزیك
بوو تەوه.

۸. كەواتە دەبیت ئەو راستیە بوتریت، كە فاكتهرى كۆچەكەى پیرەمێرد، یان
راستتر بوتریت، حەزى ئارەزوو بۆ گواستنەوهى شوینى ژيانى بوو.

۹. كۆچبەرى شێركۆ بێكەس، دەكریت بە گەشتنامە و کرانەوهى دەروازەیهكى
بەختەوهرى لە ژيانى شاعیردا و لە گەشەى شیعری كوردیدا دابنریت. گێرانەوه و
تۆماركردنى ژياننامە و بیوگرافىای شێركۆ بێكەس لە تاراوگە و ولاتانى ئەوروپا، بوو بە

میژوووه کی دیاری خودی شاعیر خۆی و هاوکات به شینکی گزنگ و پرشنگداریشه له ئه ده بی کوردی و شیعری هاوچه رخی کوردی له تاراوگه.

سه رچاوه کان:

- ۱- ئه سوهد، نه وزاد ئه حمهد (۲۰۱۵)، فرههنگی زاراوه کانی ئه دهب و زانسته مروّقایه تیهه کان، چاپی یه که م، چاپخانه ی تاران.
- ۲- به رزنجی، صباح (۲۰۰۹)، مه کتووبات، وه رگێردراوی نامه فارسییه کانی مه ولانا خالید، چاپخانه ی ئاراس، هه ولیر.
- ۳- حداد، عبدالله (۲۰۰۰) نالی له ده ره وه ی کوردستاندا (۱۸۴۸-۱۸۷۳)، چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه دین، هه ولیر.
- ۴- خه زنه دار، مارف (۲۰۱۰)، میژوووی ئه ده بی کوردی، به رگی سییه م، چاپی ۲، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس. هه ولیر.
- ۵- خه زنه دار، مارف (۲۰۱۰)، میژوووی ئه ده بی کوردی، به رگی چواره م، چاپی ۲، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس. هه ولیر.
- ۶- خه زنه دار، مارف (۲۰۱۰)، میژوووی ئه ده بی کوردی، به رگی پینجه م، چاپی ۲، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس. هه ولیر.
- ۷- ریچ، کلۆدیۆس جیمس (۲۰۰۲)، محمه د حه مه باقی، چاپی یه که م، ده زگای ئاراس، هه ولیر.
- ۸- سیوه یلی، ریپوار (۲۰۱۵)، کتیبی نالی، چاپی دووهم، ناوه ندی زه ریاب، هه ولیر.
- ۹- سیوه یلی، ریپوار (۲۰۱۶)، کتیبی حاجی قادری کۆبی، ناوه ندی زه ریاب، هه ولیر.
- ۱۰- محمه د، مه حمود ئه حمهد (۱۹۷۸)، پیره میرد، رۆحی مه ولانا خالید.
- ۱۱- مدرس، مه لا عه بدولکه ریم (۱۹۷۶)، دیوانی نالی، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا.
- ۱۲- هاوار، محمه د ره سول (۲۰۰۷)، دیوانی پیره میردی نه مر، چاپی یه که م.
- ۱۳- مه نمی، دانا، کورد و جهنگ و نووسینه وه ی بیره وه ری، Xendan.org.

ملخص البحث

الهجرة والمهجر في قصائد الشعراء الكورد

مولانا خالد، نالي، حاجي قادر، پيره ميرد، شيركو بيكهس كنماذج

اتخذ نصوص مولانا خالد، نالي، حاجي قادر، پيره ميرد، شيركو بيكهس كنماذج . تتحدث هذه الدراسة عن هجرة الشعراء، من ثم تحلل بعض النصوص الشعرية كنماذج للشعراء الذين تحدثوا عن ظاهرة الهجرة. شعراء الكلاسيك سجلوا كثيرا من المواضيع المتنوعة. منها التاريخية و اللغوية و الدينية و الاجتماعية...إلخ. كما وتحدثوا عن البعاد والتنائي وأمراض النفسية التي يصاب بها الغرباء. كما وتطرق كل تلك المواضيع من قبل شعراء الكورد الكلاسيكيين والكتاب والشعراء المعاصرين ايضا. اتخذت هذه الدراسة المنهج الوصفي التحليلي لتحليل النصوص الشعرية. في الختام قدمت اهم نتائج الدراسة في عدد من النقاط، ثم عرضت المصادر التي اعتمدها الدراسة تباعا. الكلمات الدالة: التشرذ، الهجرة والمهاجر، الغوربة، النستلوجيا ، الوطن.

Abstract

Migration and exile in the poems of Kurdish poets Mawlana Khalid, Nali, Haji Qadir, Piramerd, Sherko Bekas as examples

This study discusses the migration of poets, and then analyzes some poetic texts as models of poets who talked about the phenomenon of migration. Classic poets have recorded a lot of diverse topics, including historical, linguistic, religious and social and so on. They also talked about the distance, the remoteness, and the mental illnesses that strangers have. All these topics were also addressed by classical Kurdish poets, writers and contemporary poets as well. This study took the descriptive analytical approach to the analysis of poetic texts. In conclusion, the most important results of the study were presented in a number of points, and then presented those sources used by the study respectively.

Key words: Hometown, nestology, Distance, Migration and Nomads ,homelessness